

s'adreça a l'il·lustre crític amb aquestes paraules: "Ruego a V. encarecidamente que, a ser posible, excluya de su futuro libro mi desdichada Oda, de cuya paternidad reniego, por más que al escribirla no me propuse ningún fin corruptor, sino únicamente dar muestra de la manera horaciana en mi lengua natal; pero, con sobrada ligereza y sobrada afición de humanista, tomé también las ideas de Horacio, con las cuales no podía avenirse mi espíritu, ya entonces inclinada a la piedad".

Menéndez y Pelayo, fervorós catòlic, esvai els escrúpols del jove sacerdot.

El mateix any, Costa havia anat a Roma per a cursar estudis a la Universitat Gregoriana. Al·ludint a aquest viatge, Menéndez y Pelayo diu a Rubió i Lluch que ha fet omís del prec escrupulós del jove sacerdot, i conclou: "Lamenté sus excesivos escrúpulos y nada más. Pero ya se irá curando de ellos en Roma".

Una vintena d'anys més tard, el propi Costa posava al frontispici de les seves "Horacianes" aquella Oda a Horaci, de la paternitat de la qual, en uns moments de crisi de consciència, havia renegat. S'havia complert la profecia de Menéndez y Pelayo. Costa i Llobera havia curat dels seus escrúpols a Roma, ciutat oberta a tots els horitzons.

Era un bon moment: el mateix Papa Lleó XIII, poeta i humanista, s'aprestava a commemorar el XIX centenari de Virgili.

\*\*\*

Qui vulgui aprofundir en el coneixement de la personalitat de Mn. Costa, pot recórrer al seu gran biògraf Bartomeu Torres i Gost, Degà de la Catedral de Mallorca, en el seu dens volum: "Miguel Costa i Llobera (1854-1922), Itinerario espiritual de un poeta", publicat l'any 1971.

(Transcripció d'un article de Mn. Geis de la seva obra PAS I REPÁS)

# JOAN OLIVER

## I LA COLLA DE SABADELL

Entre els actes celebrats la primavera passada amb motiu de concedir la Medalla d'Or de la Ciutat al seu fill il·lustre Joan Oliver (Pere Quart), premi d'honor de les lletres catalanes, dintre d'un programa coordinat per la Conselleria Municipal de Cultura, hi figurava una conferència organitzada per la Fundació Bosch i Cardellach, celebrada en el seu mateix estatge social i a càrrec d'un seu membre: el lletrat i poeta Lluís Casals i Garcia.

Casals, que visqué amb Oliver a la redacció del "Diari de Sabadell" en els anys trenta, va parlar de "Joan Oliver i la colla de Sabadell". I la seva dissertació ha estat recollida en el QUADERN D'ARXIU número 37 de la Fundació, il·lustrat amb interessants fotografies i completat amb un

apèndix on s'explica el retrobament de Joan Oliver amb la seva ciutat després de l'exili, precisament a través de la Fundació amb les seves convocatòries del Premi Pere Martí Peydró.

La dissertació de Lluís Casals té molt d'interès en uns moments en què s'ha evocat tant la joventut de Joan Oliver i de la seva colla (Trabal, Obiols, Marlet, etc.) en un context de facècia i d'excentricitat. "Era un humorista Joan Oliver?", interroga Casals. I la seva conferència contesta àmpliament aquesta pregunta, al mateix temps que aporta fets anecdòtics ambientats en l'època i centrats en la idiosincràsia de Joan Oliver.

L'Ajuntament ha col·laborat en l'edició d'aquest "Quadern" de la Fundació Bosch i Cardellach.

## DEVALUACIÓ? REVALUACIÓ?

EL  
MÓN  
PER  
UNA  
E  
S  
C  
L  
E  
T  
X  
A



Es una gentilesa de

**T. E. A. S.**  
Taller Escola d'Art Sabadell



Concepció, 40-42 - Tel. 725 91 19  
SABADELL